Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 23 czerwca 2026 r.
(OR. en)

10268/26

Międzyinstytucjonalny numer referencyjny:
2024/0188(NLE)

VISA 59
MIGR 154
RELEX 794
COAFR 175
COMIX 132
CH
LI
NO
IS

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy:	DECYZJA WYKONAWCZA RADY w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Somalii

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2026/…

z dnia …

w sprawie zawieszenia niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do Somalii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy)[1], w szczególności jego art. 25a ust. 5 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

[1] Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2009/810/oj.

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Po dokonaniu oceny zgodnie z art. 25a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 810/2009, Komisja uznaje, że współpraca z Somalią w zakresie readmisji jest niewystarczająca. Konieczna jest znaczna poprawa współpracy na wszystkich etapach procesu readmisji, również w celu zapewnienia skutecznej współpracy Somalii z państwami członkowskimi w zakresie identyfikacji migrantów o nieuregulowanym statusie, wydawania tymczasowych dokumentów podróży i przeprowadzania operacji powrotowych w sposób terminowy i przewidywalny, zarówno w odniesieniu do powrotów przymusowych, jak i dobrowolnych.

(2) Oprócz nielicznych wyjątków państwa członkowskie stale napotykają trudności w związku z brakiem jasności co do organów właściwych do prowadzenia rozmów w Unii oraz brakiem odpowiedzi na wnioski o readmisję oraz o wydanie tymczasowych dokumentów podróży, w szczególności w przypadku powrotów przymusowych.

(3) Zważywszy na działania podjęte dotychczas przez Komisję w celu poprawy poziomu współpracy z Somalią oraz ogólne stosunki Unii z Somalią, uznaje się, że współpraca Somalii z Unią w kwestiach readmisji nie jest wystarczająca i konieczne jest podjęcie działań.

(4) Należy zatem czasowo zawiesić stosowanie niektórych przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009 w odniesieniu do obywateli Somalii podlegających obowiązkowi wizowemu na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806[2]. Celem jest zachęcenie władz Somalii do podjęcia niezbędnych działań w celu poprawy współpracy w kwestiach readmisji.

(5) Należy zatem czasowo zawiesić przepisy, o których mowa w art. 25a ust. 5 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 810/2009, a mianowicie: możliwość odstąpienia od wymogów w odniesieniu do dokumentów potwierdzających przedkładanych przez osoby ubiegające się o wizę, o której to możliwości mowa w art. 14 ust. 6; ogólny termin na rozpatrzenie wniosku wynoszący 15 dni kalendarzowych, o którym mowa w art. 23 ust. 1, co mogłoby w konsekwencji wykluczyć również stosowanie zasady umożliwiającej przedłużanie tego terminu maksymalnie do 45 dni jedynie w indywidualnych przypadkach, a to oznacza, że 45 dni staje się standardowym terminem rozpatrywania wniosków; wydawanie wiz wielokrotnego wjazdu zgodnie z art. 24 ust. 2 i 2c; oraz fakultatywne zniesienia opłaty wizowej względem posiadaczy paszportów dyplomatycznych i służbowych zgodnie z art. 16 ust. 5 lit. b).

[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1806 z dnia 14 listopada 2018 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 303 z 28.11.2018, s. 39, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1806/oj).

(6) Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na stosowanie dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady[3], w której rozszerzono prawo do swobodnego przemieszczania się na członków rodziny obywatela Unii, niezależnie od ich obywatelstwa, towarzyszących obywatelowi Unii lub do niego dołączających. Niniejsza decyzja nie powinna mieć zatem zastosowania do członków rodziny obywatela Unii, wobec których ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, ani do członków rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią a państwem trzecim. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do członków rodzin obywateli Zjednoczonego Królestwa, którzy są beneficjentami Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej[4] (zwaną dalej „umową o wystąpieniu"), pod warunkiem że zainteresowani członkowie rodziny są uprawnieni do dołączenia do beneficjenta umowy o wystąpieniu w państwie przyjmującym i wystąpi o wizę w tym celu.

---

[3] Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. L 158 z 30.4.2004, s. 77, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2004/38/oj).

[4] Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/treaty/withd_2020/sign).

(7) Środki przewidziane w niniejszej decyzji powinny pozostawać bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich wynikających z prawa międzynarodowego, w tym jako państw przyjmujących międzynarodowe organizacje międzyrządowe lub międzynarodowe konferencje zwołane przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym jest państwo członkowskie. A zatem to czasowe zawieszenie nie powinno mieć zastosowania do obywateli Somalii ubiegających się o wizę w zakresie, w jakim jest to konieczne do wypełnienia przez państwa członkowskie ich zobowiązań jako państw przyjmujących takie organizacje lub konferencje.

(8) Niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na możliwość ubiegania się o wizę przez wnioskodawców i przyznawania im wizy z pełnym poszanowaniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

(9) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 22 w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej decyzji i nie jest nią związana ani jej nie stosuje. Ponieważ niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, zgodnie z art. 4 tego protokołu Dania – w terminie sześciu miesięcy po przyjęciu przez Radę niniejszej decyzji – podejmuje decyzję, czy dokona jej transpozycji do swego prawa krajowego.

(10) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE[5]; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.

---

[5] Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj).

(11) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[6], które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji Rady 1999/437/WE[7].

(12) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[8], które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE[9].

---

[6] Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/1999/439(1)/oj.

[7] Decyzja Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj).

[8] Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_internation/2008/178(1)/oj.

[9] Decyzja Rady 2008/146/WE z dnia 28 stycznia 2008 r. w sprawie zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia tego państwa we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen (Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj).

(13) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen[10], które wchodzą w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 lit. B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE[11].

(14) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja jest aktem stanowiącym rozwinięcie dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

---

[10] Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 21, ELI: http://data.europa.eu/eli/prot/2011/350/oj.

[11] Decyzja Rady 2011/350/UE z dnia 7 marca 2011 r. w sprawie zawarcia w imieniu Unii Europejskiej Protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu w sprawie przystąpienia Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, odnoszącego się do zniesienia kontroli na granicach wewnętrznych i do przemieszczania się osób (Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj).

Artykuł 1

1. Niniejszą decyzję stosuje się do obywateli Somalii podlegających obowiązkowi wizowemu na mocy rozporządzenia (UE) 2018/1806.

2. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do obywateli Somalii, którzy są zwolnieni z obowiązku wizowego na podstawie art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/1806 lub w odniesieniu do których państwa członkowskie przewidziały wyjątki od obowiązku wizowego zgodnie z art. 6 rozporządzenia (UE) 2018/1806.

3. Niniejsza decyzja nie ma zastosowania do obywateli Somalii, którzy:

   a) są członkami rodziny obywatela Unii, do którego ma zastosowanie dyrektywa 2004/38/WE, gdy towarzyszą obywatelowi Unii lub dołączają do niego,

   b) są członkami rodziny obywatela państwa trzeciego korzystającego z prawa do swobodnego przemieszczania się równoważnego prawu przysługującemu obywatelom Unii na mocy umowy między Unią a państwem trzecim, lub

   c) są członkami rodziny obywatela Zjednoczonego Królestwa, który jest beneficjentem umowy o wystąpieniu, pod warunkiem że zainteresowani członkowie rodziny są uprawnieni do dołączenia do beneficjenta umowy o wystąpieniu w państwie przyjmującym i występują o wizę w tym celu.

4. Niniejsza decyzja pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:

   a) jest państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;

b) jest państwem przyjmującym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub inne międzynarodowe organizacje międzyrządowe, których państwem przyjmującym jest państwo członkowskie, lub pod auspicjami tych organizacji;

c) zastosowanie ma umowa wielostronna przyznająca przywileje i immunitety; lub

d) na podstawie traktatu pojednawczego (traktatu laterańskiego) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami, w obowiązującym brzmieniu.

Artykuł 2

Zawiesza się czasowo stosowanie następujących przepisów rozporządzenia (WE) nr 810/2009:

a) art. 14 ust. 6;

b) art. 16 ust. 5 lit. b);

c) art. 23 ust. 1; oraz

d) art. 24 ust. 2 i 2c.

Artykuł 3

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej notyfikacji.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w …

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca